

I ophavsretslovens § 8, stk. 2, kræves det blot, at udgivelsen skal være sket „lovligt“, hvilket normalt forudsætter ophavsmandens samtykke, men også omfatter nogle få tilfælde, hvor et værk uden samtykke kan udgives med hjemmel i loven, jfr. § 25, stk. 2, om gengivelse af kunstværker i kataloger.

Det synes rigtigt at ændre definitionen af begrebet udgivelse i den danske lov, så den på dette punkt helt svarer til definitionen i konventionen. Konventionen indeholder ingen definition af begrebet offentliggørelse, der omtales i § 8, stk. 1. Ordet „lovligt“ er derfor her bibeholdt.

Efter Bruxelles-teksten krævedes det, at værket forelå tilgængeligt for offentligheden i „et tilstrækkeligt antal eksemplarer“. Dette er ændret, således at det blot forlanges, at værket skal være gjort tilgængeligt på en sådan måde, at det efter værkets art kan siges på passende måde at være til rådighed for offentligheden.

Formålet med ændringen er, at værker, der sædvanligvis alene foreligger i ganske få eksemplarer, kunne anses for udgivet. Dette er ofte tilfældet ved udgivelse af større musikværker eller ved distribution af film. Da den gældende lovtæst dækker disse tilfælde, er der ingen anledning til at ændre den, jfr. bemærkningerne til den gældende lovs § 8, hvorefter de krav, der skal stilles til antallet af eksemplarer, må afhænge af værkets art og omstændighederne iøvrigt.

Til nr. 2.

Ifølge den gældende lovs § 19, stk. 1, må udgivne mindre digte eller dele af digte, når de er sat i musik, gengives som tekst til musikværket i musikaler og fremføres offentligt, såfremt forbehold ikke er taget ved udgivelsen. Forfatteren har dog krav på vederlag.

En af de væsentlige nyheder i Bernerkonventionens Paristekst er bestemmelsen i art. 9, der giver ophavsmanden en almindelig eneret med hensyn til reproduktion af hans værk. Undtagelse herfra kan alene gøres i specielle tilfælde, når reproduktionen ikke vil være i strid med den normale udnyttelse af værket og ikke på urimelig måde gør indgreb i ophavsmandens legitime interesser. Reglen i ophavsretslovens § 19, stk. 1, kan vanskeligt forenes med disse nye bestemmelser, og da den iøvrigt har vist sig at være af ringe praktisk betydning, foreslås den slettet.

Til nr. 3.

Ifølge lovens § 21 er det tilladt i forbindelse med reportage af dagsbegivenheder på film, og i radio og fjernsyn at gengive korte afsnit af værker, der

indgår som led i dagsbegivenheden. Bestemmelsen er formuleret under hensyntagen til art. 10 bis i konventionen af 1948.

Denne konventionsbestemmelse er ændret, således at der nu ikke stilles krav om, at kun „korte afsnit“ af værket medtages i reportagen. Derimod kræves det, at værket kun gengives i det omfang, det er begrundet i hensynet til at give information om dagsbegivenheden, jfr. art. 10 bis (2) i konventionen af 1971.

Begrænsningen i § 21 til gengivelse af „korte afsnit“ af værket har i praksis givet betydelige vanskeligheder med hensyn til afgrænsningen af bestemmelsen. Det nu fastlagte kriterium er bedre egnet som grundlag for en rimelig adgang til at medtage værker som led i nyhedsformidlingen.

På grund af den tekniske udvikling inden for kommunikationsområdet har man endvidere i konventionsteksten medtaget udsendelse af reportage over trådfordelingsanlæg (kabelanlæg), jfr. om sådanne anlæg lov nr. 413 af 18. december 1968 om fællesantenneanlæg m. v.

§ 21 foreslås affattet under hensyntagen til de nævnte ændringer i konventionen.

Til nr. 4.

Efter den gældende lovs § 42 omfatter overdragelse af ret til indspilning af et litterært eller kunstnerisk værk på film ret til ved hjælp af filmen at gøre værket tilgængeligt for almenheden. Ifølge Bernerkonventionen af 1971 art. 14 bis skal formodningsregelen vedrørende udnyttelse af en indspillet film ikke alene omfatte filmens offentlige fremvisning og spredning, men også reproduktion, tekstning (subtitling) og filmens forsyning med tale på et andet sprog end det, som de medvirkende har anvendt (dubbing).

At bestemmelsen i § 42 må forstås som også omfattende den for filmens spredning nødvendige reproduktion eller kopiering har været anset for klart. En naturlig forståelse af bestemmelsen ville antagelig føre til det samme resultat for så vidt angår subtitling og dubbing, men for at fjerne enhver mulighed for tvivl, har man anset det for sikrest i selve lovtæsten at præcisere, at en aftale om indspilning af et værk på film også giver ret til at forsyne filmen med tekst eller tale på andet sprog end originalversionens.

Til nr. 5.

Om anvendelsesområdet for lovens bestemmelser om ophavsret er der givet regler i §§ 58 og 60. I § 58 er nævnt de værker, som loven umiddelbart finder anvendelse på, nemlig værker af danske statsborgere, værker af personer som har hjemsted her i landet og